2024/3150

19.12.2024 г.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2024/3150 НА СЪВЕТА

от 10 декември 2024 година

за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]), и по-специално член 395, параграф 1, първа алинея от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) С Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета ([2]) на Италия беше дадено разрешение да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО (наричана по-нататък „специалната мярка“) до 31 декември 2021 г., за да въведе задължително електронно фактуриране за всички данъчно задължени лица, установени на територията на Италия, с изключение на данъчно задължените лица, които се ползват от освобождаването за малки предприятия, посочено в член 282 от същата директива.

(2) С Решение за изпълнение (ЕС) 2021/2251 на Съвета ([3]) на Италия беше дадено разрешение да продължи да прилага специалната мярка до 31 декември 2024 г. и обхватът на специалната мярка беше разширен, така че да обхване и данъчно задължените лица, които се ползват от освобождаването за малки предприятия, посочено в член 282 от Директива 2006/112/ЕО.

(3) С писмо, заведено в Комисията на 11 април 2024 г., Италия поиска разрешение в съответствие с член 395, параграф 2, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО да продължи да прилага специалната мярка (наричано по-нататък „искането“).

(4) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, с писмо от 12 септември 2024 г. Комисията препрати искането до останалите държави членки. С писмо от 13 септември 2024 г. Комисията уведоми Италия, че разполага с цялата информация, която е необходима за разглеждане на искането.

(5) Италия твърди, че въведената система за задължително електронно фактуриране, която канализира всички издадени фактури чрез системата „Sistema di Interscambio“, управлявана от Италианската агенция по приходите, е постигнала изцяло своите цели, а именно борба с данъчните измами и с отклоняването от данъчно облагане, опростяване на спазването на данъчното законодателство и повишаване на ефективността на събирането на данъци, намалявайки по този начин административните разходи за дружествата.

(6) Поради това на Италия следва да се разреши да продължи да прилага специалната мярка до 31 декември 2027 г. В случай, че Италия сметне, че е необходимо срокът на действие на специалната мярка да бъде удължен след 2027 г., тя следва да представи искане за удължаване пред Комисията. Това искане следва да бъде придружено от доклад за прилагането на специалната мярка, включително оценка за ефективността на специалната мярка по отношение на борбата с измамите и отклоняването от облагане с ДДС и по отношение на опростяването на събирането на данъка. Освен това, този доклад следва да оцени въздействието на мярката върху данъчно задължените лица, по-специално върху тези, които се ползват от освобождаването за малки предприятия, посочено в член 282 от Директива 2006/112/ЕО.

(7) Специалната мярка следва обаче да престане да се прилага от датата на прилагане на обща система за електронното фактуриране, приета от Съвета на основание член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз или на основание всяка друга приложима разпоредба от същия договор, в случай че тази обща система стане приложима преди 31 декември 2027 г.

(8) Специалната мярка следва да не засяга правото на клиентите да получават фактури на хартиен носител при вътреобщностни сделки.

([1]) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

([2]) Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 на Съвета от 16 април 2018 г. за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 99, 19.4.2018 г., стр. 14).

([3]) Решение за изпълнение (ЕС) 2021/2251 на Съвета от 13 декември 2021 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 за предоставяне на разрешение на Италианската република да въведе специална мярка за дерогация от членове 218 и 232 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 454, 17.12.2021 г., стр. 1).

(9) В съответствие с информацията, предоставена от Италия, специалната мярка ще има незначително отражение върху общия размер на данъчните приходи, събирани от Италия на етапа на крайното потребление и няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.

(10) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Член 4 от Решение за изпълнение (ЕС) 2018/593 се заменя със следното:

„*Член 4*

Срокът на действие на настоящото решение изтича на 31 декември 2027 г.

Всяко искане за удължаване на срока на разрешението, предвиден в настоящото решение, се представя на Комисията до 31 март 2027 г. и се придружава от доклад, съдържащ оценка на ефективността на националните мерки, посочени в член 3, по отношение на борбата с измамите и отклоняването от облагане с ДДС и по отношение на опростяването на събирането на данъка. Освен това, този доклад съдържа оценка на въздействието на тези мерки върху данъчно задължените лица, по-специално върху тези, които се ползват от освобождаването за малки предприятия, посочено в член 282 от Директива 2006/112/ЕО, и по-специално оценка дали тези мерки увеличават административните тежести и разходи за данъчно задължените лица.

В случай обаче че Съветът, като действа на основание член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз или на основание всяка друга приложима разпоредба от същия договор, въведе обща система за електронното фактуриране, настоящото решение престава да се прилага в деня, в който стане приложима посочената обща система.“

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 10 декември 2024 година.

За Съвета

Председател

VARGA M.